

tanthjælpsmodtagere væk fra kontanthjælpen ind på arbejdsmarkedet? Nej, det har regeringen ikke. Regeringen har været heldig, fordi vi har haft højkonjunktur i Danmark og det selvfølgelig og heldigvis har medført, at nogle af dem, der stadig stod uden for arbejdsmarkedet, er kommet derind. Men samtidig stiger antallet af danskere på langvarig kontanthjælp. Og svaret til store dele af den her gruppe har bare været at nedsætte deres ydelser. Vi har lige fået endnu en rapport, der understreger, at mange af dem, der er blevet ramt af den særlige forordning, der hedder reglen om de 300 timer, hvor man helt kan miste sin kontanthjælp, ikke mindst er nogle af dem, der har været allerlængst tid væk fra arbejdsmarkedet, og som derfor ikke har en jordisk chance for at komme ind på arbejdsmarkedet uden en særlig indsats.

Mange husker sikkert, da statsministeren sagde: Vi vil gerne gøre bistandsklienten til bankdirektør. Jeg tror ikke, at det er lykkedes for den her regering at flytte en eneste bistandsklient, som nu hedder kontanthjælpsmodtager, op til at være bankdirektør. Men jeg vil også gerne sige, at en af de store ideologiske forskelle i dansk politik lige præcis er det her. Har man et så lavt ambitionsniveau, som den her regering, at det eneste, det handler om er at føre lidt symbolsk socialpolitik og så sørge for at skabe nogle enkelte mønsterbrydere, der kan klare sig på trods, eller er man så ambitiøs som os, når vi siger: Nej, opgaven er ikke at skabe nogle få mønsterbrydere, opgaven er at bryde mønsteret?

Det er den systematiske ulighed, der er problemet for Danmark. Det er systematikken i, at jo kortere uddannelse, jo dårligere helbred har du. Det er systematikken i, at hvis du vokser op i et belastet boligområde, så er sandsynligheden for, at du undervejs får tilført dig masser af knubs og møder mange forhindringer, meget større, end hvis du vokser op i et velfungerende boligområde. Det er den systematiske ulighed, der handler om, at mange af vores indvandrerdrenge forlader folkeskolen efter 10 års skolegang uden at kunne læse og skrive ordentlig dansk, især når vi ved, at når man forlader folkeskolen uden at kunne det, er sandsynligheden for, at man får en ungdomsuddannelse og gennemfører den og opnår tilknytning til arbejdsmarkedet, meget lille. Det er systematikken i uligheden, der er den afgørende, og det er den, der ikke klæder vores samfund. Derfor er der behov for handling.

Jeg skal derfor på vegne af partierne SF, Det Radikale Venstre, Enhedslisten og Socialdemokratiet fremsætte følgende forslag til vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til i næste folketingssamling at fremlægge en samlet plan til at imødegå den stigende ulighed i Danmark, der bl.a. skal indeholde initiativer rettet mod økonomisk dårligtstillede pensionister og børnefamilier, ulighed i sundhed og uddannelse, boligområdet samt udsatte børn og unge.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 71).

Kl. 14:11

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren blive stående.

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Folketinget opfordrer regeringen til i næste folketingssamling at fremlægge en samlet plan til at imødegå den stigende ulighed i Danmark, der bl.a. skal indeholde initiativer rettet mod økonomisk dårligtstillede pensionister og børnefamilier, ulighed i sundhed og uddannelse, boligområdet samt udsatte børn og unge.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 71).

Jeg skal lade dette forslag til vedtagelse indgå i den videre debat.

Der er en kort bemærkning fra fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:12

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg synes jo, det var meget interessant, at fru Mette Frederiksen kom ind på folkeskolen og problematikken med elever, der forlader folkeskolen uden at kunne læse en avisartikel, for det er jo ikke det, der er tale om. Det var sådan, at da den her regering kom til i 2001, fik vi den første PISA-undersøgelse – den kom i december 2001 – og den sagde meget, meget klart, at 18 pct. forlod skolen uden at kunne læse en avisartikel. Det var altså som følge af den undervisning, som havde stået på, mens Socialdemokraterne havde regeringsmagten. Som jeg forstår fru Mette Frederiksen, så mener fru Mette Frederiksen stadig væk, at det her er et problem. Så undrer jeg mig bare over, hvad Socialdemokraterne så laver i folkeskoleforligskredsen.